

אין תב"א

דעין איז קול שופר

ה' איז כחל המלך (ו'א)

(א) איז און ס'תק"ה (ו'א)

(ב) נ"ז ס'ק"ג

(ג) איז און ס'תק"ז (ו'א)

(ד) נ"ז ס'ק"ג, ג'ה"א

(ה) איז כחל המלך (ו'א)

והפלא הוא שבמשנה ברורה (סימן תקפח, סק"ז) לדעת היש אומרים שהשומע קול שאינו ראוי באמצע התקיעות הוא הפסק כתב וז"ל: ואע"ג שהוא בעצמו לא תקע מ"מ הרי כיון לצאת וכתוקע עצמו דמי, וע"כ אם שמע קול שופר שאינו ראוי באותו סדר לא יצא, עכ"ל. משמע דאם לא כיון לצאת דלא הוא הפסק, וכן כתב בס"ק שאחרי זה (סק"ח) דלפי פסק המחבר לקמן (סימן נק"ז, ס"ח) דאפילו הכפיל השברים או התרועה ב' פעמים הוא הפסק, ה"ה הכא בשמע ב' שברים או ב' תרועות זה אחר זה וכיון לצאת ג"כ מפסיד כל הקולות וצריך לתקוע מחדש, עכ"ל. משמע בברור שצריך כונה וללא כונה אינו מפסיד הקולות. וא"כ מש"כ בביאור הלכה הנ"ל בשם החיי אדם וז"ל: וצריך להזהר בבתי כנסיות התכופים זה אצל זה שלא יתקעו בבית כנסת אחת עד שיגמרו באחרת דאל"כ לא ישמעו על הסדר, דאף שאינו מתכוין ואין ברצונו כלל לשמוע מ"מ לדעת המחבר אפילו שמע כמתעסק הפסיד התקיעות ששמע, עכ"ל. ונראה שזה סותר דבריו דלעיל שכתב שכדי להפסיד התקיעות צריך שיתכוין לשמוע, וצ"ע.

(א) איז און ס'תק"ה

ב * ישמע (ה) ט' תקיעות בט' שעות ביום (ו) יצא ואפי' הם בני אדם תקיעה מזה ותרועה מזה ותקיעה מזה * יו"א (ז) דדוקא בשלא הפסיק ביניהם בקול שופר (ח) שאינו ראוי נק"ז (ט) בבא:

(ג) נ"ז (ד)

(ז) דדוקא בשלא הפסיק וכו'. ק"ל דזה גרע מהיסק הדעת ושיחה דנעין שיהיה תרועה באמצע ולפניה ולאחריה מלא חזק תקיעה וכשמערכ קול אחר מתקלקל הסדר. ואע"ג דהוא נעצמו לא תקע (י"א) מ"מ הרי כיון ללאם וכתוקע נעצמו דמי וע"כ אם שמע קול שופר שאינו ראוי נאסרו קודר נעלו כל הג' תקיעות (י"ב) מ"מ שש הקולות שמקודם לא נעלו ויחזור ויתקע (י"ג) ומ"מ לא יצרך שוב:

(א) איז און ס'תק"ז

ח י' אם הפסיק בתרועה (ל) בין תקיעה לשברים * או שהפסיק בשברים (לא) בין תרועה לתקיעה (לב) י' וכן אם הריע שתי תרועות זו אחר זו או שתקע אחר התרועה תקיעה (ט) כמתעסק שלא לשם תקיעה והפסיק בה בין תרועה לתקיעה או לאחר שתקע ג' שברים (לד) * שתק (י) והפסיק ואח"כ תקע שברים אחרים ואפי' שבר אחד בכל אלו הוא הפסק והפסיד גם (לה) תקיעה ראשונה:

(ב) נ"ז (ד)

(ג) כמתעסק וכו'. ומ"מ מלך דיש להקל בה דמתעסק לא חשיב תקיעה כלל והו"ל כאלו שמע קול אחר נחמיהם דלא חשיב

העולה מדברינו שקהל השומע סדר תקיעות שופר מפי החזן, ותוך כדי התקיעות נשמעים מבחוץ ממנין הסמוך, תקיעות אחרות שאינם מאותו הסדר, עליהם לכוון שלא לצאת בתקיעות הבאות מבחוץ, אלא רק מהתקיעות ששמעים בבית הכנסת ובה יצאו ידי חובתם, ועי"ז לא יפסידו הסדר אותו הם שומעים, ויוצאים ידי חובתם.

(ג) ה"ה (ד)

* כמתעסק שלא לשם תקיעה וכו'. עיין מ"ב מש"כ בשם המ"א ומ"מ למהילך טרדי טוב לומר לדעת המחבר וע"כ צריך לומר בתקום שחשיב כנסיות חכופין זה אצל זה שלא יתקעו צדדי"ם אחר עד שיגמרו באחרת דל"כ לא ישמעו על הסדר דאף שאין מתכוין לשמוע לשם מזה ואין ברצונו כלל לשמוע מ"מ לדעת המחבר אפילו שמע כמתעסק הפסיד התקיעות ששמע [מ"א]:

והנלענ"ד כתבתי, ויה"ר שנוזכה לכוון אל האמת, ממני הצב"י רונן עזריאל אביטבול